

DanBibsystemet mod, at bloktilskuddet nedsættes tilsvarende. En gennemførelse af disse forslag afhænger imidlertid som nævnt af de kommunale parterers tilslutning.

Spørgsmål 29:

Ministeren bedes oplyse, om det vil være muligt at ændre § 23, således at der lægges vægt på, at kommuner kan indgå samarbejdsaftaler, hvorefter brugere fra de implicerede kommuner kan låne materiale fra hinandens folkebiblioteker, og hvor mulighed for betaling nævnes som et element, der kan indgå i aftalerne, men ikke det eneste.

Svar:

Som det er fremgået af mine tidligere svar i tilknytning til den mellemkommunale betalingsordning lægger jeg afgørende vægt på, at ordningen vil tilskynde kommunerne til at samarbejde om biblioteksbetjeningen i de lokalområder, hvor borgere i høj grad søger til en anden kommunes bibliotek.

For at understrege denne intention er jeg indstillet på – som det også fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 23 (L 78 - bilag 27) – at forpligte de kommuner, der i stort omfang betjener borgere fra andre kommuner, til at tilbyde disse kommuner en samarbejdsaftale, før den mellemkommunale betaling kan finde sted.

En sådan ordning vil kunne indføres i de uddybende regelsæt, der skal udarbejdes i samarbejde med de kommunale parter efter lovens vedtagelse (jf. lovforslagets § 23, stk. 2). Det vil således ikke være nødvendigt at ændre ordlyden i § 23.

Spørgsmål 36:

Er ministeren indstillet på at fremskynde udarbejdelse af regelsæt for mellemkommunal betaling?

Svar:

Foranlediget af spørgsmålet har Kulturministeriet haft drøftelser med de kommunale parter om de nærmere regler i tilknytning til den mellemkommunale betalingsordning i lovforslagets § 23.

Parterne er enige om, at betalingen skal udregnes på grundlag af det faktiske antal lån, borgerne fra én kommune foretager i en anden kommune. Der er enighed om, at antallet af lån mellem

to kommuner skal opgøres netto, og at det mellemkommunale lån opgøres årligt.

Der fastsættes en pris på 10 kr. pr. lån, som er et skønmæssigt fastsat administrationsgebyr.

Der er enighed om, at et uddybende regelsæt skal indeholde følgende:

1. Minimumsgrænser for det antal lån, der skal være foretaget, før betaling kan finde sted
2. Højere minimumsgrænse for centralbibliotekernes vedkommende
3. Varsling for betalingen, således at der er god tid til at overveje muligheden for en samarbejdsaftale, som alternativ til betalingsordningen
4. Krav om tilbud om forhandling om bibliotekssamarbejde til den låntagende kommune i forbindelse med varsling

Ad 1-2 Minimumsgrænser

Der er enighed om, at der fastsættes to minimumsgrænser i tilknytning til ordningen:

- En långivende kommune kan opkræve betaling for udlån til borgere fra en anden kommune, der overstiger 7 pct. af den låntagende kommunes samlede udlån. Såfremt den långivende kommunes bibliotek tillige virker som centralbibliotek, fastsættes minimumsgrænsen til 10 pct. En låntagende kommunes samlede udlån omfatter udlånet fra eget biblioteksvæsen til egne borgere, borgere fra andre kommuner og til andre biblioteker.
- En låntagende kommune kan kun blive afkrævet betaling fra en långivende kommune, såfremt det mellemkommunale lån andrager mindst 1000 enheder (efter at lånervandringen er blevet opgjort netto de to kommuner imellem).

Baggrunden for forslaget

Minimumsgrænsen på de 7 pct. svarer til den gennemsnitlige mellemkommunale lånervandring på landsplan (jf. mit svar på spørgsmål 14 – L 78, bilag 12). Det er således kun kommuner, som har en lånervandring til andre kommuner over landsgennemsnittet, der kan komme i betragtning i tilknytning til ordningen. Ordningen bliver hermed rettet mod de tilfælde, hvor en kommunes borgere i et væsentligt omfang søger til andre kommuners biblioteker (set i forhold til benyttelsen af bopælskommunens bibliotek).

For centralbibliotekernes vedkommende er minimumsgrænsen fastsat til 10 pct., idet cen-